

L'afecte

Diuen que totes les criatures, en néixer, eren prínceps i princeses que s'anaven convertint en gripaus i granotes a mesura que eren ensinistrades, que se les llastrava de cadenes per escanyar-les i encotillar-les... Però un petó era suficient per desfer l'encanteri.

Anna Tortajada, La mort i els cucs de seda

Ensinistrar no és el mateix que educar. Sovint confonem els dos conceptes i una manera de diferenciar-los és veure que quan eduquem, a la criatura li creixen ales i, quan ensinistrem, contribuïm a encadenar-la.

Com qualsevol organisme viu, tots els éssers humans naixem amb el potencial necessari per esdevenir membres de la nostra pròpia espècie. Confiar-hi és imprescindible per ser adults acompanyants dels nostres infants en el seu creixement.

De ben segur tots els pares i mares desitgem que els nostres fills i filles tinguin ales i se sentin potents en el món. Una vegada més la nostra actitud enfront de la vida és la pauta que ells veuran i prendran com a model. Cal que mirem i revisem el nostre propi fer. Això és el que podem aportar des de l'entorn més proper físicament i emocionalment.

Des de contextos més amplis també se'ns intenta ensinistrar amb múltiples objectius: econòmics, polítics, socials, ideològics,... La finalitat en aquest cas és llastrar, encotillar el propi criteri per encaminar-nos al pensament únic que uniforma i ens fa anònims. Un altre objectiu de l'educació és ser valent per ser fidel a un mateix i a l'esperança que cadascú pot contribuir al món que som capaços d'imaginar.

El dissolvent que pot fer aquesta amalgama és l'amor. El més gran anhel de l'ésser humà és pertànyer. Pertànyer vol dir ser reconegut, acceptat, estimat... Aquests són ingredients que ens fan créixer en tots els sentits.

L'ideal és que des del naixement, i abans, sentim aquesta estimació que ens permet ser prínceps i princeses al llarg de la vida. Però, encara que no hagi estat així, sempre som a temps de tornar-hi. L'abraçada i el petó, expressió d'un profund afecte, són capaços de provocar el miracle que desfà l'encanteri, produït per una educació mal entesa.

Tots els pares i les mares donem als nostres fills el millor que tenim. Ara bé, el millor que tenim no és segur que sigui el que ells necessiten.

Educar és, realment, una tasca complexa i engrescadora que ens pot fer millors persones. Només cal que ens la prenguem com una oportunitat de reflexió i estimació.